

מסכת שביעית

פרק ז משנה ב

וועוד כָּל אַחֲר אָמְרוֹ, כָּל שְׁאַינּוּ מַאכְל אָדָם וּמַאכְל בְּהֵמָה,
וּמַמְין הַצּוּבָעִין, וּמַתְקִים בָּאָרֶץ, יְשׁ לֹו שְׁבִיעִית וְלִדְמִיו
שְׁבִיעִית, אֵין לֹו בָעָור וְאֵין לִדְמִיו בָעָור. אֵי זֶהוּ עַקְרָבְלָוָף
הַשׁוֹטָה, וּעַקְרָבְלָגָה, וּעַרְקְבָגָן, וּמַלְבָצָין, וּבְגַכְרִיה.
וּמַמְין הַצּוּבָעִין, הַפּוֹאָה וּהַרְכָפָא, יְשׁ לְהֵם שְׁבִיעִית וְלִדְמִיהֵן
שְׁבִיעִית, אֵין לְהֵם בָעָור וְלֹא לִדְמִיהֵן בָעָור. רַבִי מַאיָר אָזֶר,
דְמִיהֵם מַתְבָעָרִין עַד רַאש הַשָּׂנָה. אָמְרוֹ לֹו, לְהֵן אֵין בָעָור, קָל
וְחַמֵר לִדְמִיהֵן: